

Vedlegg vedr. Sondre Straume f. 010497.

Jeg ønsker på vegne av min sønn, Sondre Straume, og legge til noen kommentarer i hans sak mot Sandefjord kommune og Krokemoa skole.

På grunn av Sondres diagnoser og utfordringer i forbindelse med disse fra tidlig barnealder, så ønsket vi ett overføringsmøte fra barnehage til skole. Dette møtet ble holdt før sommerferien startet og ble holdt i Katrineborg barnehage. Der var bla styrer og spes.ped som hadde det daglige ansvaret for Sondre i barnehagen (██████████) til stede. Det var ønskelig at Krokemoa skole skulle stille så godt forberedt som mulig for å ta han i mot, og barnehagen hadde mange gode råd som de villig delte med seg. Det jeg husker aller best fra dette møtet er kommentaren fra spes.ped ansv. på Krokemoa skole, ██████████, nemlig: «Dette skal ikke bli noe problem, for ADHD **det** kan vi!»

Det skulle dessverre vise seg at dette ikke stemte helt med virkeligheten.

Sondre fikk utarbeidet en sakkyndig vurdering fra PPT før skolestart. Krokemoa skole kunne ikke tilby Sondre en SFO plass, pga hans store behov for ekstra voksen resurs. Dette var det visstnok ikke midler til fikk vi beskjed om. På grunn av dette så ble det anbefalt fra PPT at Sondre skulle få en assistent som kunne være sammen med han etter skoletid frem til mor var ferdig på jobb. I samtaler med daværende skolesjef, ██████████ så ble det til oss formidlet at dette ikke ville være noe problem og få i orden. Jeg var fortsatt godtroende den gangen, og trodde på det som ble sagt, og at ting faktisk var ordnet. Stort ble derfor sjokket da jeg på slutten av sommeren tok kontakt med ██████████ på ny pr tlf. for å forsikre meg om at alt var klart til skolestart, og fikk følgende svar: «Jeg husker at det var noe snakk om dette ja, men det er ingenting som er ordnet der». Det var kort tid igjen til skolestart 1 klasse og jeg hadde plutselig ingen som kunne se etter Sondre før og etter skoletid mens jeg var på jobb. Resultatet ble at jeg måtte søke min arbeidsgiver, Legene Sentrum Vest, om ulønnet permisjon for å være hjemme å passe Sondre etter skolen. Dette fikk jeg innvilget og deretter også forlenget i tot 3 år, før jeg innså at jeg ikke ville klare å komme i en vanlig dagjobb, så lenge situasjonen rundt Sondre var som den var. På grunn av at Krokemoa skole ikke ville tilby Sondre SFO plass så har jeg hatt mange år med tapt inntekt, noe som resulterer i at jeg ikke har klart og inntjene pensjonspoeng som jeg skulle ha gjort, i tillegg til den tapte inntekten mens jeg gikk hjemme. Dette ble tilsammen 10 år for meg utenfor det «normale arbeidslivet».

Jeg vil nå forsøke og komme med noen små eksempler på situasjoner som Sondre har opplevd og har måtte tåle på Krokemoa.

Det har som Sondre selv også beskrev vært mange situasjoner som har endt opp i basketak med opptil 2-3 lærere. Ofte så skjedde det ting i skolegården som «ikke ble lagt merke til» eller tatt tak i av en voksen, som gjaldt erting, dytting, rare blikk, kommentarer osv. Når Sondre tilslutt da «gikk i svart» som han kaller det, da kom de voksne løpende til. I stedet for å ha avverget ett utbrudd med å være i forkant, så var de stort sett alltid på etterskudd med de resultatene det får. Nemlig utagering. Da var det ikke 1 lærer som tok seg av Sondre, men 2 og 3 stk som borte han over skolegården og inn på ett grupperom. Dette rommet var på bakkeplan og her kunne de andre elevene stå utenfor og fortsette mobbingen uten at noen stanset de. Det kunne være situasjoner hvor Sondre ble holdt fast over lengre tid fordi han ikke roet seg ned, (hvem gjør egentlig det når de blir holdt med makt av en voksen person?) og dette kunne følges fra utsiden.

Stigmatisering!!

Han har også kommet hjem ble blåmerker på kroppen, bla nakken og armen, etter å ha blitt holdt fast av lærer. Vi har kun klart å finne ett eneste dokument/notat hvor de innrømmes fra skolen at dette har skjedd, men sannheten er noen helt annet. Dette skjedde mange ggr.

Jeg husker veldig godt en morgen hvor Sondre nektet å gå ut av sengen sin en morgen, og sa at han ikke ville på skolen for de var ikke snille der. Etter en stund fortalte han at han hadde blitt holdt hardt fast i nakken, mens han ble skjovet ut av skolebiblioteket. Jeg trodde jo ikke at jeg hørte riktig?? Dette kunne jo ikke stemme? Han sto på sitt og sa at det er ██████████ som gjorde det, han er veldig hissig. Så jeg bestemte meg for å ta han på alvor og ringe skolen og høre hva som hadde skjedd, sånn at vi kunne finne ut av det og få han på skolen. Det kunne jo ikke stemme det han sa... Jeg ringte til ██████████, og la frem situasjonen for han, og han svarte: «Jo, det stemmer det! Han hører ikke når jeg snakker til han. Jeg sa at han skulle gå ut av biblioteket, men han nektet!» Så da tok du han i nakken og skjov han ut derfra i stedet? «JA, svarte han tydelig irritert.» Jeg skal innrømme at jeg ble rasende og gav han klar beskjed om at dette overhodet ikke var akseptabelt. Jeg tillater ingen å legge en hånd på mitt barn. Han fortsatte og stå på sitt, at dette var Sondres

feil fordi han ikke ville høre når han ble snakket til. Jeg spurte om han ikke var egnet i den stillingen han hadde, og at den kommentaren han hadde hatt om at «ADHD, det kan vi!!» bare var surr, og at han burde sette seg ned å lese om hvordan diagnosene ADHD og Asperger syndrom faktisk fungerte, så var samtalen over.

Sondres skolevegring ble bare værre og værre. Jeg slet voldsomt med å få han på skolen. Det eneste lyspunktet i mange år var han faste assistent, [REDACTED]. For en fantastisk dame. Hun var en av de få som klarte og håndterte Sondre, men hun var også en av de ganske få som aldri la en hånd på han. Det kom til ett punkt hvor vi ikke så noen annen løsning enn at [REDACTED] måtte byttes ut. Han var mer til skade enn noe annet. Vi, Sondres pappa og jeg, ba om ett møte med rektor, for å diskutere dette. Tilstede var også [REDACTED], spes ped Krokemoa og en helsesøster som jeg ikke husker navnet på lenger (tror det var noe med Ingunn). *Det ble etterhvert en ganske opphetet diskusjon rundt dette med at vi ikke ønske [REDACTED] lenger. Jeg sa tilslutt: Du skal ikke ha noen ting med min sønn å gjøre overhodet! Han ble rasende, reiste seg brått opp, og skjøv stolen bakover så den smalt i veggen, og brølte: «Det skal du få slippe også» og forsvant ut av rektors kontor og smalt døren kraftig igjen. Det var en ganske sjokkert forsamling som satt tilbake der.* Dessverre har dette tydeligvis aldri blitt dokumentert, for vi har fått alle dokumenter som finnes på Sondre fra Krokemoa (det er i hvertfall det de sier) og her er ingenting negativt dokumentert noensinne, foruten den ene episoden med [REDACTED]. Eneste grunn til at denne rapporten ble skrevet er at jeg ringte han og fortalte at jeg hadde dokumentert med bilde blåmerker på den ene armen og nakken til Sondre, etter at han hadde blitt holdt kraftig hardt fast. Det skinner igjennom hele rapporten at han forsøker og bagatellisere hendelsen, og nesten legger skylden over på Sondre. Jeg kunne holdt på i lange tider, og kommet med utallige eksempler på situasjoner hvor de voksne har sviktet Sondre i de 7 årene han (desverre) gikk på Krokemoa. Jeg tenker at alt dette har vært med på og forme han til den han er i dag, og det blir alt for enkelt og skulle skyldes på at dette er Asperger relatert eller ADHD relatert. Sondre fortjener en unnskyldning for hvordan han har blitt behandlet og en oppreisning for tort og svie. Han fortjener oppreisning/erstatning for tapt skolegang, og tapt arbeidsfortjeneste. Han har mye dårligere utsikt for å få seg en jobb som han kan leve av, og han har ikke klart og fullføre videregående utdanning. Han er en utrolig intelligent ung mann, noe han har bevist for seg selv og oss andre rundt han mange ggr. Han fortjener en mulighet for å starte påny, med en utdanning som han kan bruke til noe, som kan gi han ett levebrød. Han fortjener også en erstatning for mange år med mobbing på Krokemoa skole, hvor det i mange tilfeller bare har blitt lukket øyne for og han har endt opp som syndebukken som ble straffet.

Tilslutt vil jeg si at Sondre fikk en vernepleier på skolen, fra midten av 4 trinn og ut 7 trinn. [REDACTED] var ett friskt pust inn i skolen, og hun jobbet hardt for at Sondre skulle få den rette hjelpen, som ART trening i skoletiden, og undervisning som passet han og interessene hans. Hun brukte turer i naturen i matteundervisning, de laget mat sammen+++ og lenge var de to ett bra team. Dessverre møtte [REDACTED] mye motstand fra de andre lærerne og spes ped teamet, og sakte men sikkert begynte hun og bli farget av systemet hun også. Det ble ikke en så god avslutning på samarbeidet vårt som det burde blitt, men vi har i etterkant møttes og pratet ut om dette, og hun har innrømmet at hun ble farget av skolen og hun har bedt om unnskyldning for endel av de negative tingene som ble på slutten. Sondre har også hatt en prat med henne, og de har blitt venner og han har godtatt hennes unnskyldning. Hun klarte tilslutt ikke å jobbe i skoleverket lenger, da hun har en grunnleggende uenighet i hvordan de behandler barn med spesielle behov, og hvordan de behandler vernepleiere i skolen i Sandefjord.

Jeg ønsker og bli kontaktet hvis det er behov for utdyping fra min side. Så håper jeg at vi om en stund kanskje kan legge alle disse vonde årene bak oss, og at Sondre skal få muligheten til å utvikle seg til å bli en enda flottere ung, samfunnsengasjert mann.

Mvh
Gro Anita Straume

mail: [REDACTED]